

જ્યાં સુધી આપણામાં

જ્યાં સુધી આપણામાં, રહ્યો છે અહંકાર;
જાત અને બીજાનેયે, દેખાય અહંકાર.---જ્યાં સુધી...

‘સેન્સિટિવનેસ’, જાત માટે દુઃખકર;
‘ઇગોઈઝમ’ સામાંનેયે, નિયમથી અસરકાર.

સમજો પ્હેલું દુઃખ આપે, પોતાની જ કારાગાર;
આત્માને છે દેહબંધી, મમતાસક્તિ મૂઢ માર.---જ્યાં સુધી...

‘ઇફેક્ટો’માં ‘રૉગ બિલીફ’, દુઃખ દિયે અજ્ઞાધાર;
ચિંતા અને દુઃખ ભૂલવા, ભાગી લિયે ‘ફિલ્મા’ધાર.

દુઃખને ભુલાવવા, ઉધારી લિયે સુખાધાર;
ધક્કા મારવાથી દુઃખ, જતાં નથી સત્ય જાણ.---જ્યાં સુધી...

‘બ્રાન્ડી’, નાટ્ય-‘સિનેમા’થી, ‘વિગત’ ના ભુલાય જાણ;
મોજ-નશા ઊતરી જતાં, દુઃખ વધશે ‘ડબલ’ જાણ.

ઊલટાં જોખમ વધાર્યે, શાંતિ ના મળે લગાર;
સિલકમાં દુઃખ રહ્યું, જાતે બની નાદાર.---જ્યાં સુધી...

એક દુઃખ ઓળંગ્યું, તો થઈ જશો સાદાર;
જાતે અનુભવી જુઓ તો, ‘વિયોગી’ છે જગત-ભાર.

માન્યતાને મળતું આવ્યું, અહમ્ દિયે આધાર;
શુદ્ધ આત્મજ્ઞાન મિલે, અહમ્ દુઃખ નિરાધાર.---જ્યાં સુધી...

ઓગળી જ જવો જોઈએ, સ્થૂળ-સૂક્ષ્મ અહંકાર;
અંતઃકરણ ચોખ્ખું થતાં, આયનો છે આત્મસાર.

સિદ્ધ-સ્વરૂપ રમણતા જ, સ્વયં ‘નિર્-અહંકાર’;
‘કારણ’ છે “જ્ઞાની પુરુષ”, કાર્ય ફળે સાક્ષાત્કાર.

